

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Petry Weissové a soudců JUDr. Jiřího Pally a Mgr. Aleše Roztočila v právní věci žalobkyně: **M. C. O. I.**, zast. JUDr. Marošem Matiaškem, LL.M., advokátem, se sídlem Mánesova 1175/48, Praha, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 4. 2024, č. j. OAM-186/DS-D03-K03-2023, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 30. 9. 2025, č. j. 62 Az 23/2024-48,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Ustanovenému zástupci žalobkyně JUDr. Maroši Matiaškovi, LL.M., advokátovi, **se přiznává** odměna a náhrada hotových výdajů za řízení o kasační stížnosti ve výši **10.140 Kč**, která mu bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 60 dnů od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

I.

[1] Žalovaný v záhlaví označeným rozhodnutím (dále jen „napadené rozhodnutí“) žalobkyni neudělil mezinárodní ochranu podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění účinném do 30. 9. 2025 (dále jen „zákon o azylu“).

II.

[2] Žalobkyně se proti napadenému rozhodnutí bránila žalobou u Krajského soudu v Ostravě (dále jen „krajský soud“), který ji shora uvedeným rozsudkem (dále jen „napadený rozsudek“) zamítl.

[3] Krajský soud v napadeném rozsudku předeslal, že žalovaný zjistil skutkový stav v potřebném rozsahu a obstaral si (zejména k otázce nebezpečí [obsahuje citlivé údaje] u žalobkyně, potažmo její dcery, v Nigérii) dostatek informací potřebných k vydání rozhodnutí. Nepřisvědčil žalobní argumentaci zpochybňující přezkoumatelnost napadeného rozhodnutí. Podle soudu se žalovaný v napadeném rozhodnutí zevrubně zabýval azylovým příběhem žalobkyně. Obavy žalobkyně z [obsahuje citlivé údaje] přitom v jejím případě

shledal nedůvodnými a rovněž tak její tvrzení, že mohla jako [obsahuje citlivé údaje] ve společnosti představovat určitou sociální skupinu. Této otázce se (byť částečně implicitně) zabýval v souvislosti s posouzením naplnění podmínek pro udělení azylu podle § 12 písm. b) zákona o azylu. Krajský soud se nakonec neztotožnil ani s žalobním bodem vytýkajícím žalovanému, že se v napadeném rozhodnutí nezabýval tím, zda žalobkyně nemůže být posuzována jako zranitelná osoba kvůli jejímu tvrzení, že po příjezdu do Prahy se jí chopili nějací lidé a požadovali po ní, aby provozovala prostituci. Podle krajského soudu se jednalo o ojedinělou situaci, která se neodehrála v zemi původu a žalobkyně byla schopná tuto situaci sama vyřešit odchodem do Spolkové republiky Německo, tudíž nelze ani zdánlivě usuzovat na to, že by žalobkyně mohla spadat do kategorie zranitelných osob podle § 2 písm. i) zákona o azylu.

III.

[4] Žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) nyní brojí proti napadenému rozsudku kasační stížností z důvodů podle § 103 odst. 1 písm. a), b) a d) s. ř. s. (ve znění účinném do 31. 12. 2025; shodně dále). Navrhuje zrušit napadený rozsudek i napadené rozhodnutí a věc vrátit žalovanému k dalšímu řízení.

[5] K přijatelnosti kasační stížnosti stěžovatelka uvádí, že podstatný přesah vlastních zájmů spatřuje v tom, že se krajský soud při posouzení věci dopustil zásadního pochybení, které má důsledek do jejího hmotněprávního postavení.

[6] Stěžovatelka v kasační stížnosti vytýká krajskému soudu, že napadený rozsudek odůvodnil stručně, z velké části pouze rekapituloval závěry napadeného rozhodnutí a nezabýval se podrobně jejími žalobními námitkami.

[7] Stěžovatelka je přesvědčená o tom, že jí žalovaný měl udělit azyl podle § 12 písm. b) zákona o azylu, neboť její bývalý manžel jí i její dceři opakovaně vyhrožoval ublížením na zdraví provedením [obsahuje citlivé údaje]. Má za to, že jí ve smyslu citovaného ustanovení hrozí pronásledování z důvodu pohlaví (obává se [obsahuje citlivé údaje]) nebo z důvodu příslušnosti k určité sociální skupině ([obsahuje citlivé údaje], příslušnic kmene Edo). Na podporu svých tvrzení stěžovatelka poukazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 10. 2011, č. j. 6 Azs 22/2011-108, podle něhož lze [obsahuje citlivé údaje] považovat za takovou újmu, která je pronásledováním z důvodu pohlaví podle § 12 písm. b) zákona o azylu. Neudělil-li jí žalovaný azyl, měl jí podle jejího mínění udělit doplňkovou ochranu, neboť [obsahuje citlivé údaje] hrozící v zemi původu je vážnou újmou ve smyslu § 14a odst. 2 zákona o azylu. Krajský soud tuto otázku posoudil nesprávně.

[8] Nesouhlasně se stěžovatelka vyjadřuje také k závěru krajského soudu, podle něž žalovaný zjistil skutkový stav v potřebném rozsahu, zejména si obstaral dostatek podkladů k otázce nebezpečí [obsahuje citlivé údaje] v Nigérii, a podrobně se zabýval jejím azylovým příběhem. Podle stěžovatelky se naopak žalovaný rizikem [obsahuje citlivé údaje] nezabýval dostatečně, bagatelizoval její obavy a nevzal v potaz tvrzení, která se lišila od informací uvedených v obstaraných zdrojích. Žalovaný přehlédl fakt, že je stěžovatelka coby [obsahuje citlivé údaje] žena ve společnosti, kde se [obsahuje citlivé údaje] vyžaduje, součástí pronásledované skupiny ve smyslu § 12 písm. b) zákona o azylu, a tudíž jí náleží mezinárodní ochrana ve smyslu citovaného ustanovení. Krajský soud sice uvedl, že se žalovaný touto

pokračování

skutečností zabýval v části napadeného rozhodnutí posuzující naplnění podmínek pro udělení azylu podle § 12 písm. b) zákona o azylu, ale dílem „implicitně“, čemuž stěžovatelka nerozumí. Je přesvědčená o tom, že posuzoval-li krajský soud v tomto ohledu namítanou nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí, měl se otázkou znovu detailně zabývat a blíže popsat, kde a jak přesně se žalovaný s otázkou udělení azylu podle § 12 písm. b) zákona o azylu pro příslušnost k sociální skupině vypořádal.

[9] Stěžovatelka nakonec v kasační stížnosti uznává, že ve správním řízení neměla k dispozici mnoho důkazů pro svá tvrzení, ale rovněž připomíná závěry ustálené judikatury kasačního soudu ohledně rozdělení břemene tvrzení a břemene důkazního mezi žadatele a žalovaného v řízení o udělení mezinárodní ochrany, ohledně zásady tzv. materiální pravdy v řízení o udělení azylu a ohledně důkazního standardu „přiměřené pravděpodobnosti“ tvrzení žadatele o mezinárodní ochranu. Pokud tedy stěžovatelka ve správním řízení tvrdila, že jí v zemi původu hrozí nebezpečí pronásledování ze strany bývalého manžela včetně nebezpečí donucení k podstoupení [obsahuje citlivé údaje] a žalovaný toto tvrzení shledal nepodloženým a její obavy nepravděpodobnými, bylo třeba, aby stěžovatelčin azylový příběh náležitě posoudil a tvrzení stěžovatelky případně vyvrátil. To však žalovaný neučinil.

IV.

[10] Žalovaný ve svém vyjádření navrhuje kasační stížnost buď odmítnout pro nepřijatelnost podle § 104a odst. 1 s. ř. s., nebo zamítnout jako nedůvodnou podle § 110 odst. 1 s. ř. s. Má za to, že napadené rozhodnutí i napadený rozsudek jsou v souladu s právními předpisy.

[11] Žalovaný zdůrazňuje, že stěžovatelka se i za jejího pobytu v Nigérii vyhnula provedení [obsahuje citlivé údaje] „pouze“ jejím odmítnutím, aniž by zmínila jakékoliv (závažné) následky tohoto činu pro svou osobu, a že z Nigérie odjížděla už v době, kdy jí její exmanžel již několik let nevyhrožoval. Jediným zdrojem výhrůžek, a to aniž by tyto za několik let vyhrožování její osobě přerostly do jakéhokoliv jednání, které by naznačovalo možnost je uskutečnit, byl tudíž její bývalý manžel, se kterým se však stěžovatelka neviděla od roku 2017. Změnou svého telefonního čísla přitom stěžovatelka bývalému manželovi znemožnila jakýkoliv kontakt. Obavy, že by ji mohl bývalý manžel najít na celém území země původu, popřípadě v Gambii, kam se stěžovatelka přesídlila, žalovaný nepovažuje za podložené, neboť jde o soukromou osobu bez možnosti vyhledávat či kontrolovat jiné osoby a jejich pohyb. Žalovaný poukazuje na to, že stěžovatelka je dospělá, praceschopná a vzdělaná žena, která si je dobře vědoma svých práv, a lze u ní proto očekávat vyšší míru vymáhání jejich dodržování. Nelze rovněž pominout velké množství státních i nestátních organizací a spolků, které ženám v popsané situaci v zemi původu pomáhají, což lze logicky očekávat i od rodičů stěžovatelky žijících v Nigérii.

[12] Žalovaný má za to, že velmi detailně hodnotil stěžovatelčin azylový příběh a že v napadeném rozhodnutí dostatečně vysvětlil, z jakého důvodu tento neshledal azylově relevantním. Rovněž krajský soud podle žalovaného nepochybil, napadený rozsudek je srozumitelný, opřen o dostatek relevantních důvodů, z nichž je zřejmé, proč krajský soud stěžovatelčinu žalobu zamítl. Krajský soud vypořádal všechny žalobní námitky a případ rozhodl v souladu se zákonem i závěry ustálené judikatury správních soudů. Dospěl-li

přitom krajský soud ke shodným závěrům jako žalovaný a poukázal-li na ně, nejedná se o nezákonný postup a nelze z něho dovozovat, že se krajský soud nezabýval žalobními body a pouze převzal závěry žalovaného.

V.

[13] Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval přijatelností kasační stížnosti. Vzhledem k tomu, že v projednávané věci rozhodoval specializovaný samosoudce, v souladu s § 104a s. ř. s. především posuzoval, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje vlastní stěžovatelčiny zájmy. V opačném případě by ji musel odmítnout jako nepřijatelnou.

[14] Kritéria přijatelnosti kasační stížnosti Nejvyšší správní soud vymezil již v usnesení ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006-39, na které lze nyní pro stručnost odkázat. Tato kritéria se přitom uplatní i za platné právní úpravy, která s účinností od 1. 4. 2021 rozšířila okruh případů, v nichž kasační soud posuzuje přijatelnost kasační stížnosti (srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 6. 2021, č. j. 9 As 83/2021-28). V souzené věci přitom Nejvyšší správní soud naplnění těchto kritérií neshledal, a kasační stížnost tudíž k meritornímu přezkumu nepřijal.

[15] Stěžovatelka v obecnosti za důvod přijatelnosti kasační stížnosti považuje zásadní pochybení krajského soudu s dopadem do jejího hmotněprávního postavení. Konkrétně krajskému soudu vytýká, že napadený rozsudek odůvodnil stručně, převážně tím, že odkázal na závěry napadeného rozhodnutí, a řádně (dostatečně) nevypořádal žalobní námítky. Stěžovatelka rovněž nesouhlasí se závěrem krajského soudu, že se žalovaný podrobně zabýval jejím azylovým příběhem a zjistil skutkový stav v potřebném rozsahu k učinění rozhodnutí, zejména pak že si obstaral dostatek vhodných informací k otázce nebezpečí [obsahuje citlivé údaje] v Nigérii. Zcela obecně pak stěžovatelka v kasační stížnosti namítá, že krajský soud nesprávně posoudil otázku, zda jí bylo možno na podkladě tvrzeného azylového příběhu udělit azyl podle § 12b zákona o azylu nebo doplňkovou ochranu podle § 14a téhož zákona.

[16] Jedná-li se o namítanou nepřezkoumatelnost napadeného rozsudku pro nedostatek důvodů, Nejvyšší správní soud se takovým vadám rozhodnutí ve své judikatuře opakovaně věnoval (srov. např. rozsudky ze dne 4. 12. 2003, č. j. 2 Ads 58/2003-75, ze dne 29. 7. 2004, č. j. 4 As 5/2003-52, ze dne 18. 10. 2005, č. j. 1 Afs 135/2004-73, ze dne 14. 7. 2005, č. j. 2 Afs 24/2005-44, ze dne 25. 5. 2006, č. j. 2 Afs 154/2005-245, a ze dne 17. 1. 2008, č. j. 5 As 29/2007-64). Z vyslovených závěrů přitom vyplývá, že rozhodnutí soudu je třeba považovat za nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, pokud není zřejmé, jakými úvahami se soud řídil při naplňování zásady volného hodnocení důkazů nebo při utváření právního závěru, z jakého důvodu soud považoval námítky za liché či mylné, proč nepovažoval za důvodnou právní argumentaci uvedenou v žalobě či proč podřadil daný skutkový stav pod určitou právní normu, nebo pokud opomněl vypořádat některou z uplatněných námitek. Nejvyšší správní soud však současně setrvale zdůrazňuje, že soudy nemají povinnost reagovat na každou dílčí argumentaci a tu obsáhle vyvrátit. Jejich úkolem je vypořádat se s obsahem a smyslem žalobní argumentace (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 4. 2014, č. j. 7 As 126/2013-19). Podstatné je, aby se správní soud ve svém rozhodnutí věnoval všem stěžejním námitkám účastníka řízení, což může v

pokračování

některých případech konzumovat i vypořádání některých dílčích a souvisejících námitek (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 4. 2014, č. j. 7 Afs 85/2013-33).

[17] Uvedeným požadavkům na přezkoumatelnost rozhodnutí napadený rozsudek vyhovuje. Z jeho odůvodnění je zřejmé, jaký skutkový stav vzal krajský soud za rozhodný, jak uvážil o pro věc podstatných skutečnostech a jak se vypořádal s uplatněnými žalobními námitkami. Krajský soud tedy řádně vypořádal obsah a smysl stěžovatelčiny žalobní argumentace. Nepřezkoumatelnost totiž není projevem nenaplněné subjektivní představy stěžovatelky o tom, jak podrobně by mělo být rozhodnutí odůvodněno, ale objektivní překážkou, která znemožňuje věcný přezkum napadeného rozhodnutí (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 2. 2017, č. j. 3 Azs 69/2016-24, a ze dne 27. 9. 2017, č. j. 4 As 146/2017-35). Napadený rozsudek však je způsobilý přezkumu, čemuž nebrání ani stěžovatelkou namítaná stručnost jeho odůvodnění.

[18] Vytyká-li stěžovatelka krajskému soudu i to, že v odůvodnění napadeného rozsudku odkázal na závěry napadeného rozhodnutí, připomíná kasační soud své závěry vyslovené v rozsudku ze dne 27. 7. 2007, č. j. 8 Afs 75/2005-130, podle kterých za situace, kdy je o určité otázce v odůvodnění rozhodnutí žalovaného pojednáno správně a vyčerpávajícím způsobem, nic nebrání krajskému soudu tyto skutkové a právní závěry aprobovat a v podrobnostech na ně odkázat. Stěžovatelčina argumentace směřující ke zpochybnění přezkoumatelnosti napadeného rozsudku tedy s ohledem na předestřené závěry nemůže založit přijatelnost kasační stížnosti.

[19] Stěžovatelka rovněž v kasační stížnosti nesouhlasí se závěrem krajského soudu, že se žalovaný podrobně zabýval jejím azylovým příběhem a zjistil skutkový stav v rozsahu potřebném pro rozhodnutí, zejména pak že si obstaral dostatek vhodných informací k otázce nebezpečí [obsahuje citlivé údaje] v Nigérii.

[20] Z napadeného rozhodnutí se podává, že při posouzení stěžovatelčiny žádosti o udělení mezinárodní ochrany, jejímž důvodem byla obava z návratu do Nigérie, kde žije stěžovatelčin bývalý manžel, který jí (i její dceři) telefonicky vyhrožoval provedením [obsahuje citlivé údaje], vycházel žalovaný především ze stěžovatelčiných výpovědí, jí doložených materiálů, dále pak z Informace MZV ČR ze dne 23. 10. 2023, č. j. 126255-6/2023-LPTP, Situace neúspěšných žadatelů o mezinárodní ochranu po návratu do vlasti, Návrat do vlasti po dl. pobytu v zahraničí, Informace OAMP ze dne 17. 7. 2023: Bezpečnostní a politická situace v zemi, Informace OAMP ze dne 20. 10. 2023: Boko Haram, Informace Finské imigrační služby ze dne 15. 5. 2023: Postavení žen, porušování jejich práv a jejich zákonná ochrana a Informace norského Centra informací o zemích původu (LANDINFO) ze dne 11. 8. 2023: [obsahuje citlivé údaje]. S těmito podklady měla stěžovatelka možnost se seznámit, vyjádřit se k nim, navrhnout další podklady k rozhodnutí či vyjádřit námitky proti zdrojům informací a způsobu jejich získání. Stěžovatelka během tohoto úkonu namítla, že její zkušenost s [obsahuje citlivé údaje] je jiná, než co se uvádí v materiálech. Konkrétně uvedla, že když byla v šestém měsíci těhotenství, tak [obsahuje citlivé údaje] odmítla, a její dcera se nyní ukrývá v Gambii. Stěžovatelka do spisu doložila kopie fotografií, které se týkají praktikování [obsahuje citlivé údaje], a článek ohledně

[obsahuje citlivé údaje] u etnika Edu (jehož je příslušnicí), v němž podtrhla odstavec, který sice hovoří o tom, že mají lidé [obsahuje citlivé údaje] přestat, ale že to stejně dělají tajně. Stěžovatelka má za to, že pokud by si nenechala [obsahuje citlivé údaje] udělat, byla by vyobcována z komunity. Nakonec stěžovatelka uvedla, že sama v doložených dokumentech uvedena není, neboť tyto pojednávají o nevzdělaných lidech a ignorantech, kteří si nechali [obsahuje citlivé údaje] udělat.

[21] Žalovaný v napadeném rozhodnutí k materiálům doloženým stěžovatelkou uvedl, že je zevrubně prozkoumal a zjistil, že jsou velmi zastaralé (pocházejí z roku 2009). Z tohoto důvodu a vzhledem k tomu, že měl k dispozici novější a podrobnější materiály (zejména pak Informaci Finské imigrační služby z května 2023 a Informaci Norského centra informací ze srpna 2023), se při svém rozhodnutí neřídil materiály předloženými stěžovatelkou. Stěžovatelka se přitom s novějšími materiály seznámila a neuvedla k nim žádné připomínky. Žalovaný také zdůraznil, že stěžovatelkou doložené materiály se netýkají přímo její osoby a její situace, neboť se provedení [obsahuje citlivé údaje] ubránila „pouhým“ odmítnutím, a její nezletilá dcera je minimálně 5 let mimo dosah otce, který její [obsahuje citlivé údaje] vyžadoval. Ke stěžovatelkou předloženým černobílým fotografiím znázorňujícím provádění [obsahuje citlivé údaje] žalovaný také uvedl, že nejsou opatřeny dalšími údaji (datem, místem pořízení), a tudíž nejsou relevantní pro posouzení stěžovatelčiny žádosti, ale pouze jako obecné dokumentující fotografie ohledně provádění [obsahuje citlivé údaje].

[22] Nejvyšší správní soud má s ohledem na obsah správního spisu a napadeného rozhodnutí ve shodě s krajským soudem za to, že si žalovaný vycházejí z azylového příběhu stěžovatelky a jejích doplňujících tvrzení opatřil vhodně, důvěryhodně a aktuální informace o zemi původu, na podkladě kterých mohl učinit závěr ohledně nebezpečí [obsahuje citlivé údaje] hrozící stěžovatelce a její dceři v Nigérii, a tedy zjistil skutkový stav věci v rozsahu potřebném k vydání napadeného rozhodnutí. Žalovaný neopomněl vysvětlit, proč nepřihlédl ke stěžovatelkou doloženým materiálům a využil namísto toho jím získané novější informace, aniž k nim stěžovatelka učinila vyjádření.

[23] Nejvyšší správní soud tudíž přisvědčuje závěru krajského soudu, že se žalovaný v napadeném rozhodnutí rizikem provedení [obsahuje citlivé údaje] stěžovatelce a její dceři po návratu do země původu věnoval dostatečně a její obavy nebagatelizoval. Krajský soud své úvahy podrobně popsal v odstavcích 25-29 napadeného rozsudku, ty jsou výsledkem logického myšlenkového pochodu a vychází z přesvědčivých argumentů, obdobně jako předtím napadené rozhodnutí. Nejvyšší správní soud závěrům krajského soudu nemá co vytknout, zcela se s nimi ztotožňuje a v podrobnostech na ně poukazuje, neboť není jeho úlohou opakovat již jednou správně vyřčené (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 10. 2018, č. j. 6 Afs 93/2018-49). Ani uvedená stížnostní argumentace tudíž přijatelnost kasační stížnosti nezakládá.

[24] Konečně přijatelnou kasační stížnost nečiní ani zcela obecně uplatněná kasační námitka (na straně 3 kasační stížnosti), podle níž krajský soud nesprávně posoudil otázku, zda na podkladě tvrzeného azylového příběhu bylo možné stěžovatelce udělit azyl podle § 12b zákona o azylu nebo doplňkovou ochranu podle § 14a téhož zákona. Nejvyšší správní soud z napadeného rozsudku ověřil, že se krajský soud posouzením této otázky nezabýval.

pokračování

S ohledem na obsah žalobní argumentace se vyjádřil pouze k tomu, zda žalovaný v napadeném rozhodnutí posoudil otázku, zda stěžovatelka jako [obsahuje citlivé údaje] žena ve státě Edo mohla představovat určitou sociální skupinu, přičemž dospěl k závěru, že se žalovaný k této problematice neopomněl vyjádřit. Krajský soud k tomu poznamenal, že se k této otázce žalovaný vyjádřil zčásti implicitně v souvislosti s hodnocením naplnění podmínek pro udělení azylu podle § 12 písm. b) zákona o azylu z důvodu tvrzeného pronásledování kvůli příslušnosti k určité skupině. Krajským soudem užitá a stěžovatelkou rozporované slovo implicitně zde znamená, že závěr o této skutečnosti neučinil žalovaný výslovně, ale ten je zjevný z celkového posouzení naplnění podmínek pro udělení azylu podle § 12 písm. b) zákona o azylu. Pokud však stěžovatelka v žalobě v tomto kontextu namítala nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí, nebyl krajský soud povinen (bez adekvátní žalobní námítky) se zabývat tím, zda žalovaný dospěl v uvedené otázce také ke správným závěrům, aby posouzení této žalobní námítky učinil zadost. Je zřejmé, že napadené rozhodnutí neshledal pro chybějící úvahy žalovaného nepřezkoumatelným (viz též judikatura citovaná výše v odst. [16] a [17], která je plně použitelná i na přezkoumatelnost správních rozhodnutí).

[25] Nejvyšší správní soud tudíž nemůže stěžovatelce přisvědčit v tom, že by se krajský soud v napadeném rozsudku dopustil namítaných pochybení při výkladu hmotného nebo procesního práva. Důvody pro přijetí stěžovatelčiny kasační stížnosti k meritornímu přezkumu proto neshledal.

VI.

[26] Z výše uvedených důvodů Nejvyšší správní soud kasační stížnost v souladu s § 104a odst. 1 s. ř. s. jako nepřijatelnou odmítl.

[27] Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn § 60 odst. 1 větou první s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona (viz usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 3. 2021, č. j. 8 As 287/2020-33). Stěžovatelka nebyla v řízení o kasační stížnosti úspěšná, a proto právo na náhradu nákladů řízení nemá. Žalovanému jako v řízení úspěšnému účastníku žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly, a proto Nejvyšší správní soud rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů tohoto řízení.

[28] Stěžovatelce byl usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 1. 2026, č. j. 4 Azs 263/2025-23, ustanoven zástupcem JUDr. Maroš Matiaško, LL.M., advokát. Ustanovenému zástupci náleží za zastupování stěžovatelky odměna za dva úkony právní služby spočívající v první poradě s klientem včetně převzetí a přípravy zastoupení a v sepisu kasační stížnosti ve výši 2x4.620 Kč [§ 11 odst. 1 písm. b) a d) ve spojení s § 7 a § 9 odst. 5 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif)] a současně náhrada hotových výdajů (režijní paušál) s těmito úkony související, která podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu činí 2x450 Kč. Ustanovený zástupce nedoložil, že je plátcem DPH. Ustanovenému zástupci tudíž náleží odměna a náhrada hotových výdajů ve výši 10.140 Kč, která mu bude vyplacena v přiměřené lhůtě do 60 dnů od právní moci tohoto usnesení. Náklady ustanoveného zástupce nese stát.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 24. dubna 2026

Mgr. Petra Weissová
předsedkyně senátu